Sobre la necessitat de lluitar per unes pensions dignes al servei del poble treballador

El passat 15 d'Abril, així com en dates anteriors, militants del PCOC van intervenir en la plataforma Marea Pensionista en suport al moviment i advocant per la seva continuïtat i enfortiment. Tots els dilluns a les 11h, l'organització munta una taula informativa i es fa una concentració davant de l'ajuntament de Granollers. En aquesta s'exposen les causes del moviment recordant que els partits polítics del poder (PP, PSOE, IU, i CiU, que ara és PdeCat) van acordar, en 1995, el conegut pacto de Toledo, que no és més que un conjunt de lleis que beneficien a la banca i al gran capital per a retallar els drets dels i les pensionistes. Al llarg dels anys es van anar fent revisions del pacte degradant, encara més, les pensions de jubilació. Els arguments que se solen donar són varis, però destaquen els que afirmen que les pensions són inviables a causa de la baixa taxa de natalitat i el referent a l'envelliment de la població. Fins i tot podem recordar les lamentables declaracions de la presidenta del FMI, Christine Lagarde, quan va ser preguntada pel futur i viabilitat de les pensions, responent que la gent estava vivint massa. Aquestes mesures recomanades pel BCE no són casuals, segueixen el patró de retallada de llibertats en les àrees d'educació, sanitat, dependència, drets laborals, etc., que es porten succeint ininterrompudament els últims 30 anys.

Tot aquest temps, hem vist que els diferents partits polítics només han seguit les directrius que li convé a la patronal sobre l'assumpte. Durant la passada campanya electoral, els mercenaris de la burgesia parlen de mesures sobre les pensions, les quals són petites reformes o fins i tot directament canvis que les poden fins i tot empitjorar; tot això per a enganyar a les masses i quedar bé en els platons de televisió. Tots aquests xiringuitos al servei del capital

tenen com a objectiu tergiversar i enganyar a les masses, des de la nova socialdemocràcia (Podemos-IU) passant pels altres partits liberals i feixistes, que com no poden amagar la seva completa rendició i obediència als poders fàctics, solament els queda l'estratègia de muntar un circ mediàtic ple d'acusacions personalistes en els debats electorals emulant, cada vegada més, a la democràcia-xou provinent dels EUA. La classe treballadora no pot veure's de cap manera representada en aquest tipus d'espectacles de partits burguesos. Ens volen fer entendre que el vot és l'única solució o mitjà per a canviar les coses, però la realitat és que l'organització de classe i la lluita al marge de les institucions és més necessària que mai.

Han passat mesos des que la Marea Pensionista va arribar a Granollers. Els que la conformen saben que solament la lluita als carrers podrà brindar-los l'oportunitat d'assagurar unes pensions dignes, com també sabem el pla que té el gran capital per a erosionar les pensions públiques i poder oferir les seves alternatives privades. El pla de privatització d'aquest dret és un atac a la democràcia i les llibertats burgeses gravíssim, només cal pensar que fa uns anys, dins dels marges de l'Estat del Benestar, i encara amb tots els pensionazos i lleis regressives era impensable la idea de privatització total o parcial de la pensió. No hem de deixar que facin dels nostres drets i necessitats el seu negoci per a continuar alimentant un règim econòmic sense sentit que no ens garanteix unes vides dignes, sent els treballadors els que ho sostenen amb el seu treball.

Des del PCOC, fem una crida a la classe treballadora tant de Catalunya com de la resta de l'Estat perquè lluiti i s'organitzi per les seves pensions, les quals són fruit del seu treball i el seu robatori ha de ser impedit. Tot comunista conseqüent té clar que en l'horitzó ha d'estar sempre la superació del sistema de propietat burgès, la socialització dels mitjans de producció i l'abolició del treball assalariat,

però aquest objectiu de cap manera ha de deixar a un costat la defensa dels drets i les llibertats aconseguides dins dels marges de la democràcia burgesa mentre aquesta existeixi. La volta enrere en els drets i llibertats aconseguits anys enrere és una mostra més del desmantellament progressiu d'aquest sistema caduc. La contradicció és òbvia: mai en la història de la humanitat s'havia produït tant, amb tanta varietat i rapidesa, i a tan gran escala, però encara així el sistema no és capaç de garantir una simple pensió per als seus majors. Només la superació d'aquest règim de propietat criminal en forma de revolució socialista ens permetrà acomodar la producció a les necessitats de la majoria. Quan ni tan sols l'alternativa socialdemòcrata és vàlida per al sistema, només queden dues alternatives: socialisme o barbàrie.

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (PCOC)
Sobre la necesidad de luchar por unas pensiones dignas al servicio del pueblo trabajador

El pasado 15 de abril, así como en fechas anteriores, militantes del PCOC intervinieron en la plataforma Marea Pensionista en apoyo al movimiento y abogando por su continuidad y fortalecimiento. Todos los lunes a las 11h, la organización monta una mesa informativa y se hace una concentración delante del ayuntamiento de Granollers. En ésta se exponen las causas del movimiento recordando que los partidos políticos del poder (PP, PSOE, IU, y CiU, que ahora es PdeCat) acordaron, en 1995, el conocido pacto de Toledo, que no es más que un conjunto de leyes que benefician a la banca y al gran capital para recortar los derechos de los y las pensionistas. A lo largo de los años se fueron haciendo revisiones del pacto degradando, aún más, las pensiones de jubilación. Los argumentos que se suelen dar son varios, pero destacan los que afirman que las pensiones son inviables debido a la baja tasa de natalidad y el referente al envejecimiento de la población. Incluso podemos recordar las lamentables declaraciones de la presidenta del FMI, Christine Lagarde, cuando fue preguntada por el futuro y viabilidad de

las pensiones, respondiendo que la gente estaba viviendo demasiado. Estas medidas recomendadas por el BCE no son casuales, siguen el patrón de recorte de libertades en las áreas de educación, sanidad, dependencia, derechos laborales, etc., que se llevan sucediendo ininterrumpidamente los últimos 30 años.
Todo este tiempo, hemos visto que los diferentes partidos políticos sólo han seguido las directrices que le conviene a la patronal sobre el asunto. Durante la pasada campaña electoral, los mercenarios de la burguesía hablaban de medidas sobre las pensiones, las cuales son pequeñas reformas o incluso directamente cambios que las pueden incluso empeorar; todo ello para engañar a las masas y quedar bien en los platós de televisión. Todas estas tapaderas al servicio del capital tienen como objetivo tergiversar y engañar a las masas, desde la nueva socialdemocracia (Podemos-IU) pasando por los demás partidos liberales y fascistas, que como no pueden esconder su completa rendición y obediencia a los poderes fácticos, solamente les queda la estrategia de montar un circo mediático lleno de acusaciones personalistas en los debates electorales emulando, cada vez más, a la democracia-show proveniente de EEUU. La clase trabajadora no puede verse de ninguna manera representada en este tipo de espectáculos y tapaderas. Nos quieren hacer entender que el voto es la única solución o medio para cambiar las cosas, pero la realidad es que la organización de clase y la lucha al margen de las instituciones es más necesaria que nunca.

Han pasado meses desde que la Marea Pensionista llegó a Granollers. Los que la conforman saben que solamente la lucha en las calles podrá brindarles la oportunidad de asegurase unas pensiones dignas, como también sabemos el plan que tiene el gran capital para erosionar las pensiones públicas y poder ofrecer sus alternativas privadas. El plan de privatización de este derecho es un ataque a la democracia y las libertades burguesas gravísimo, solo hay que pensar que hace unos años, dentro de los márgenes del ‘Estado del Bienestar’, y aún con todos los pensionazos y leyes regresivas, era impensable la

idea de privatización total o parcial de la pensión. No tenemos que dejar que hagan de nuestros derechos y necesidades su negocio para seguir alimentando un régimen económico sin sentido que no nos garantiza unas vidas dignas, siendo los trabajadores los que lo sostienen con su trabajo.

Desde el PCOC, hacemos un llamamiento a la clase trabajadora tanto de Catalunya como del resto del Estado para que luche y se organice por sus pensiones, las cuales son fruto de su trabajo y su robo debe ser impedido. Todo comunista consecuente tiene claro que en el horizonte debe estar siempre en la superación del sistema de propiedad burgués, la socialización de los medios de producción y la abolición del trabajo asalariado, pero este objetivo de ninguna manera debe dejar a un lado la defensa de los derechos y las libertades conseguidas dentro de los márgenes de la democracia burguesa mientras ésta exista. La vuelta atrás en los derechos y libertades conseguidos años atrás es una muestra más del desmantelamiento progresivo de este sistema caduco. La contradicción es obvia: nunca en la historia de la humanidad se había producido tanto, con tanta variedad y rapidez, y a tan gran escala, pero aun así el sistema no es capaz de garantizar una simple pensión para sus mayores. Solo la superación de este régimen de propiedad criminal en forma de revolución socialista nos permitirá acomodar la producción a las necesidades de la mayoría. Cuando ni siquiera la alternativa socialdemócrata es válida para el sistema, solo quedan dos alternativas: socialismo o barbarie.

Comité Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (PCOC)